

MÜCADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi23.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
mucadelebirligi4
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLAÇAK

03 TEMMUZ 2024 S.14

Öfkemiz Göçmenlere Değil Zenginlere

İki gündür yabancı düşmanı, göçmen karşıtı linç ayinleri düzenleniyor ülkenin dört bir yanında. Sözüm ona "halkın sabrı taşı" Suriyelilere, Afganlara karşı! Koca bir yalan! Sanki yıllardır ısrarlı bir propaganda yürütmediler göçmenlere karşı. En aşağılık şovenist ırkçı fikirler, açık Arap düşmanlığı, "şeriatçılığa karşıtlık" ve "Kemalist ilerçilik" adına boca edildi işçi ve emekçilerin üzerine. Özellikle de orta katmanların ideolojik yumuşak karınlarına...Bu topraklar linçlere aşınadır. Bu türden "toplumsal tepkilerin" ardındaki o karanlık eli, gerici faşist devleti gayet iyi biliriz. Mübadeleler, Aşkaleler, 6-7 Eylül, "ya Taksim ya ölüm"ler, 1964 Rum sürgünleri, 90'ların Ezine'si, Çan'ı ve daha nice... Türk burjuvazisi ve Türkiye kapitalizmi bu topraklardaki ulusal toplulukların serveti üzerine doğdu. Doğuşundan itibaren şovenist ve ırkçı temelde biçimlendi. Gericilik, onun genetik kodu oldu.

2 Dinci Faşist Çeteler ve "Mülteciler"

4 Esad Kiminle Görüşmeli

6 Çözüm Kendi Ellerimizde

8 Sivas Katliamı Anmaları

12 Bolıva: Kuzeyden Esen Rüzgarlarla Bir Darbe Girişimi

Öfkemiz Göçmenlere Değil Zenginlere!

Manşet

İki gündür yabancı düşmanı, göçmen karşıtı linç ayinleri düzenleniyor ülkenin dört bir yanında. Sözüm ona "halkın sabrı taşı Suriyelilere, Afganlara karşı"!

Koca bir yalan! Sanki yıllardır ısrarlı bir propaganda yürütmediler göçmenlere karşı. En aşağılık şovenist ırkçı fikirler, açık Arap düşmanlığı, "şeriatçılığa karşılık" ve "Kemalist ilericilik" adına boca edildi işçi ve emekçilerin üzerine. Özellikle de orta katmanların ideolojik yumuşak karınlarına...

Bu topraklar linçlere aşınadır. Bu türden "toplumsal tepkilerin" ardındaki o karanlık eli, gerici faşist devleti gayet iyi biliriz.

Mübadeleler, Aşkaleler, 6-7 Eylül, "ya Taksim ya ölüm"ler, 1964 Rum sürgünleri, 90'ların Ezine'si, Çan'ı ve daha nice... Türk burjuvazisi ve Türkiye kapitalizmi bu topraklardaki ulusal toplulukların serveti üzerine doğdu. Doğuşundan itibaren şovenist ve ırkçı temelde biçimlendi. Gericilik, onun genetik kodu oldu. Ulusları baskı altına aldı, ulusların kaderini tayin hakkını zor kullanarak engelledi.

Yani Kayseri'den başlayan, sonra bir anda çok geniş alana yayılan "göçmen karşıtı linç ayinleri" ne bir rastlantı, ne de bunlar kendiliğinden patlamış olaylar.

Yabancı düşmanlığını bir silah olarak kullandılar her zaman. Faşist devlet, iktidarıyla muhalefetiyle tüm burjuva siyasal düzen, son on yıldır alenen Suriyeli göçmen düşmanlığını körüklüyor. Afganistan göçmenlerinin gelişyle pogrom çağrılarına dönüştü bu düşmanlık. Ve bugün hala göçmenlere karşı miting çağrıları yapıyorlar.

Oysa yığınların öfkesinin hedefi haline getirdikleri göçmen emeği, bugün KOBİ'ler için bulunmaz kaynak. Zamanın bakanı "Suriyeli mülteciler olmasaydı ekonomimiz dururdu" dememiş miydi! Böylesine ikiyüzlüler işte. İliklerine kadar sömürdükleri göçmenleri, bizzat kendi faşist kadrolarının yönlendirmesiyle patlak veren linçlere yem ediyorlar.

Bir kez daha görüyoruz, burjuva düzen sınırsız bir vahşet, yıkım ve katliam demek: "Ya Sosyalizm Ya Barbarlık!"

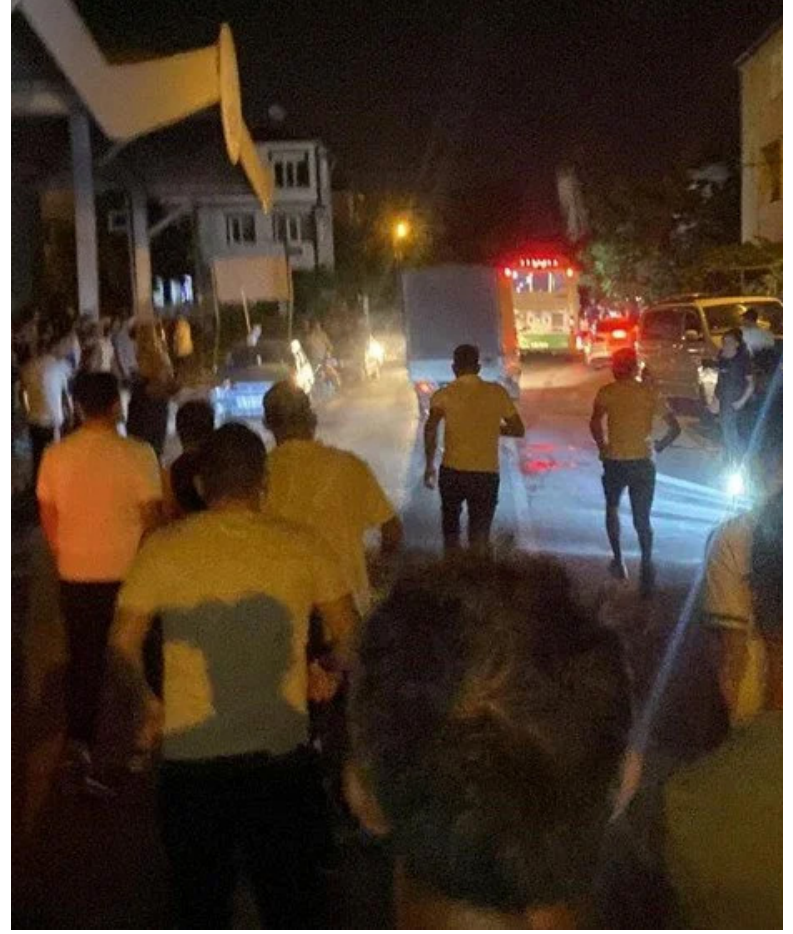
Bu aşağılık linç furçasına kendini kaptırıp "Suriyeli avına" çıkan işçi ve emekçiler!.. Faşist burjuva devletin, aşağılık patronların oyunlarına gelmeyin! Ülkeleri yakılıp yıkıldığı için buraya sığınmak zorunda kalan göçmen işçiler bizim sınıf kardeşimizdir. Göçmenleri düşmanımız gibi gösteren sermaye sınıfı ve burjuva partilerdir gerçek düşman.

Faşist devletin ve burjuva gericiliğin örgütleyip yaydığı göçmen karşıtlığına ve linçlere karşı haykırıyoruz: Yoksulluğumuzun, ezilmişliğimizin, dertlerimizin kaynağı göçmenler değil, bu ülkenin ve dünyanın zenginleridir; burjuvalardır!

Öfkemiz Göçmenlere Değil Zenginlere!
Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

Dinci Faşist Çeteler ve "Mülteciler"

Editör

Her şey süt-liman bir görüntü verirken bir iki gün içinde ortalık toz-duman oldu. Türkiye, besleyip barındırdığı, eğitip donattığı; maaşa bağlayıp silahlandırdığı çetelerin bir anda ateşi altına girdi. Besledikleri karga gözlerini oymak için ayağa kalkmıştı.

Daha önce de olmuştu. RTE'nin Suriye devletiyile yakınlaşma politikasına yöneldiği her anda, dinci faşist çeteler "satışa geliyoruz" diye ayağa kalkıyorlar. Ancak bu seferki öncekilerden daha şiddetli bir isyan, hatta ayaklanma gibi.

Bayraklar indirilip yakıldı, parçalandı; işgal altındaki topraklarda oluşturulan kurumlar, ordu güçleri çetelerin ateşi altına alındı. Askeri araçlar taşlandı, askeri araçlara ateş açıldı; kontrol noktalarına saldırıldı; oradaki resmi görevliler mevzilerini bırakıp kaçtı. Kısaca, bir işgalci devlet için facia bir durum.

Tam o esnada, Kayseri'de başlayan, giderek Antakya/Reyhanlı, Bursa, Konya gibi illere yayılan faşist saldırılar ortaya çıkmaya başladı. Saldırıları, Suriyeli mültecilere yönelikti. Bursa'da polis, bir katliamı önlemek için, ırkçı-faşistlerin önüne barikatlar kurdu.

Başta Afrin, El Bab, El Rai, Cerablus olmak üzere Türk ordusu-dinci faşist çetelerin işgali altındaki topraklarda patlak veren silahlı ayaklanmanın Türkiye'de Suriyeli mültecilere yapılan saldırılara duyulan öfke olduğu söylendi dinci faşist iktidar yanlılarınca.

Alakasız yok. Türkiye'deki mültecilerin saldırıya uğraması işgal edilmiş toprakların "emanet" edildiği dinci faşist çetelerin umurunda değil. Onların üç kuruşa satmayacakları değer yoktur yeryüzünde. Nitekim, daha önce Suriyeli mülteciler pek çok kez saldırıya uğramalarına

rağmen, bu silahlı, katil sürüleri kıllarını bile kımıldatmamışlardı.

Onları ayağa kaldıran gelişme, RTE'nin Suriye ve Esad'a yönelik, "ailece görüşme" dahil, yaptığı uzlaşma açıklamasıydı. Dinci faşist çeteler için önemli olan buydu. Böyle bir anlaşmanın ve uzlaşmanın kendileri için "satış" sözleşmesi olacağını bilecek kadar kurnaz ve uyanıklar. Paniğe kapılıp Türkiye'yi, orduyu çağrıştıran ne varsa karşılına çıkan saldırılarının nedeni bu.

Düzen ve iktidar medyasının öne sürdüğünün tersi olabilir. Yani Türkiye'de Suriyeli mültecilere yönelik pogromları andıran saldırılar, Suriye'deki çetelerin ayaklanmasına yanıt olarak düzenlenmiş olabilir. Çünkü, Türkiye'deki ırkçı, dinci faşist çetelerin ipleri başta MHP olmak üzere resmi ve gayri resmi örgütlü faşist güçlerin elinde.

Somut olgular buna işaret ediyor. Kayseri'deki katliam girişimi henüz ortada yokken, geçen ayın son günlerinden itibaren işgal edilmiş topraklardaki çetelerin Türkiye karşıtı gösterileri başlamıştı. Bu gösterilerin tavan yapıp silahlı ayaklanmaya dönüştüğü gün, Kayseri'de Suriyeli mültecilere yönelik katliam girişimi başlatıldı. Arkasından, yıldırım hızıyla diğer il ve ilçelere yayıldı.

Dolayısıyla, Kayseri'den başlayıp, olayların bir gün içinde Reyhanlı, Bursa, Muğla, Konya ve daha başka yerlere sıçramasını rastlantı sayamayız. Burjuva muhalefet, faşist devlet, her zaman yaptığı gibi, şimdi de Suriyeli mültecileri bir rehin olarak görüyor. Sadece faşist devlet değil. Burjuva muhalefet, kitlelerde şovenist histeriyi yükseltme ihtiyacı duyduğu her seferinde, iktidarı eleştirir görünürken, Suriyeli mültecileri hedef tahtasına yerleştiriyor.

Türkiye'ye yerleşmiş olanları dahil, dinci faşist çeteler değil ama savaştan kaçan Suriyeli mülteciler, Türkiye ve Kürdistan halklarının sınıf kardeşleridir. Suriyeli mülteciler, emperyalistlerin, gerici Arap devletlerinin ve onların koçbaşı gibi hareket eden dinci faşist iktidarın, faşist devletin Suriye'yi ele geçirip kontrol altına almak üzere başlattıkları savaşın "kurbanları"dır.

Türkiye burjuvazisi, Suriyeli mülteciler üzerinde en hayasız sömürüyü uyguluyor; onları karın tokluğuna çalıştırarak, iliklerine kadar sömürüyor. Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfını, emekçi halklarını açlığa, yoksulluğa mahkum eden aynı sınıftır. Dinci faşist iktidar çevrelerinden biri, Suriyeli mültecileri nasıl sömürdüklerini şöyle açıklamıştı: "Suriyeli mülteciler olmasaydı ekonomimiz dururdu."

Türkiye ve Kürdistan halklarının olduğu gibi, Suriyeli mültecilerin de kurtuluşu bu faşist devletin, sömürü düzeninin bir devrimle yıkılmasına, emeğin iktidarının kurulmasına bağlıdır. Yeri geldiğinde ucuz işgücü kaynağı, yeri geldiğinde şovenist histerinin kabartılmasında, ırkçı-faşist güçlerin harekete geçirilmesinde bir araç olarak kullanılan Suriyeli mülteciler devletin ve düzenin büyük baskısı ve zulmü altındalar.

Türkiye ve Kürdistan'da işçi, emekçi olarak bulunan Suriyeli mültecilerin bu baskı ve zulümden kurtuluşu iki ülkenin işçi ve emekçileriyle aynı olacak. Bu nedenle, onlara el uzatmak, onları birleşik devrim saflarına çekmek, günün acil görevidir.

Göçmenler Hoşgeldiniz Faşizm Hoşçakal!

Faşist provokasyonlar sonucu geçtiğimiz gün Kayseri'de başlayarak ülkenin çeşitli bölgelerine yayılan mülteci düşmanlığı; Suriyeli göçmenlerin evlerinin yakılmasıyla, canlarına kast edilmesiyle hayat buldu.

Dinci-faşist iktidar; işgal ettiği Suriye topraklarındaki İŞİD-ÖSO gibi faşist çetelerle arasında olan hesaplaşmalarına Suriye halkını alet ederek faşist provokasyonların önünü açmış oldu.

Madımak Katliamının yıldönümüne bir gün kala başlatılan ve yayılıp yükselen bu pogrom girişimi, devletin faşist kimliğini, acizliğini bir kez daha gözler önüne serdi. 90'lı yıllarda Kürt halkına yapılan ırkçı saldırıların bir benzeri, bugün Suriye halkına yapılıyor. Suriyeli göçmenlere karşı yaşatılmaya çalışılan bu insanlık dışı pogrom sadece göçmenleri değil, insanlık onurunu da hedef alıyor.

Bugün Suriyelilere karşı başlatılmış olan faşist provokasyonlar ilk değildi, son da olmayacak. Çünkü kapitalist devlet içinde bulunduğu ekonomik ve siyasal krizin faturasını bugün Suriyelilere olduğu gibi, yarın da toplumun ezilen bir başka bölümüne keserek kendi yok oluşunun önüne geçmeye çalışacak. O bunu yapamadan, biz onun önüne geçerek bu insanlık dışı pogroma müdahale etmek zorundayız!

Tüm devrimci öğrencileri ve ilerici gençliği faşizme karşı mücadeleye, Suriyeli göçmen emekçilerle dayanışmaya davet ediyoruz!

Kürt, Türk, Arap, Ermeni; Yaşasın Halkların Mücadele Birliği!

Göçmenler Hoşgeldiniz, Faşizm Hoşçakal!

Adımladığın Sokaklarda Adın Yaşıyor

19 Aralık 2000 zindan katliamları sonrası başlayan ölüm orucu eylemlerinde 26 Haziran 2001'de ölümsüzleşen Aysun Bozdoğan yoldaşı İzmir sokaklarında andık.

Adımladığın sokaklarda, adın yaşıyor Aysun yoldaş!

Onlara sözümüz devrim olacak!

Esad Kiminle Görüşmeli

Taylan Işık

Görünüşe göre tartışmayı Suriye Devlet Başkanı Esad başlattı. Geçen günlerde Putin'in Suriye Özel Temsilcisi Aleksandr Lavrentyev'le yaptığı görüşmeden sonra Esad, yine görünürde fol yok yumurta yokken, "Suriye'nin tüm toprakları üzerindeki egemenliği temelinde, Türkiye'yle ilişkiler için her türlü girişime açığız" açıklamasını yaptı.

Burada rastlantıya yer yok. Esad'ın bu açıklamayı, Putin'in Özel Temsilcisi ile yaptığı görüşmeden hemen sonra yapması, bu konuda Rusya'nın ayak izlerine götürüyor bizi. Rusya'nın, isteyen buna Putin'in diyebilir, Türkiye ile Suriye arasındaki sorunları çözmek ve bu sorundan en azından şimdilik kurtulmak istediği öteden beri biliniyor.

Rusya, bu konuda sadece Suriye devleti/hükümeti üzerinde değil, Türkiye üzerinde de elinden gelen baskıyı yapmaya çalışıyor. Esad'tan bu konuda, amiyane tabirle "pas" aldığını sanan Erdoğan, açıklamanın üzerine anında atladı:

"Suriye ile yeniden diplomatik ilişkileri kurmamak için bir sebep yok. Geçmişte nasıl yaptıksa yine yapabiliriz. Suriye'nin iç işlerine karışmak gibi bir niyetimiz yok. Biliyorsunuz ailece görüşmeye varana kadar, sayın Esad'la geçmişte nasıl yaptıksa, yeniden yapmamız için bir sebep yok,"

O "ailece" görüşmelerin nasıl bir tuzak olduklarını, daha sonra bütün dünya ibretle izleyecekti. Ama bu bir yana, faşizmin bu konuda nasıl bir esnekliğe sahip olduğunu anlamak için, emper-

yalistlerin Suriye için hazırlıklarını bitirip düğmeye basmalarıyla birlikte Erdoğan'ın nasıl yüzsekse derece döndüğünü ve nasıl açıklamalar yaptığını bir kez daha anımsamak için, geçmişte yapılan birkaç açıklamayı aktaralım. Hafıza tazelemek ve faşizmin sanıldan çok daha fazla esnek olduğunu görmek açısından bu yararlı olacak. İşte, RTE'nin Esad'a yönelik yaptığı birkaç açıklama:

"Şam'da Emevi Camii'nde namaz kılacağız" sözü en çok bilinen sözdür. Elbette bir davetli olarak değil, Esad'ı ayaklarının altına almış fatih bir işgalci hayaliyle Emevi Camii'ni düşünüyordu. Bir yıl sonra 2013'te, "Ey Beşar Esad, vallahi bunun hesabını vereceksin Allah izin verirse bu katilin dünyada hesap vereceğini göreceğiz." diye gürlüyordu. Ertesi gün ise, işi Allah'a bırakmıyor ve hesabın bu dünyada kesildiğini görme umudunu dile getiriyordu:

"Allah izin verirse bu caninin, bu katilin dünyada hesaba çekildiğini görecek ve bundan dolayı da hamd edeceğiz"

Bu tirad, dinci faşist çetelerin yenildiği, gerici Arap devletlerinin desteklerini çekmeye başladıkları 2022 yılına kadar sürer. 28 Aralık 2022'de yine Rusya'nın girişimiyle Türkiye'nin o zamanki Savunma Bakanı ile MİT Başkanı -şimdi Dışişleri bakanı- Suriyeli muadilleriyle Moskova'da bir araya geldiler. Gelgitler, açıklamalar bir süre devam etti. Sonuç: Sıfır.

Çünkü Türkiye, Suriye ile varolan durumda "normalleşerek" işgalci konumunu pekiştirmek

istiyordu. Suriye hükümeti ise, Türkiye'nin işgal ettiği topraklardan çekilmesini ön şart olarak öne sürüyordu. Temmuz 2023'te Erdoğan Türkiye'nin kesin çizgilerini şöyle çizdi:

"Şu anda Suriye'de Esad maalesef Türkiye'nin kuzey Suriye'den çıkmasını istiyor. Böyle bir şeyin olması mümkün değil"

Bu aynı zamanda ABD ve NATO'nun isteği idi. ABD'ye sadık müttefik ve NATO üyesi olarak Türkiye'nin işgal ettiği topraklar, aynı zamanda bu emperyalist devlet ve örgütün toprağı sayılırdı.

RTE'nin açıklamasına Esad'ın yanıtı hemen geldi:

"Ben ve Erdoğan neden buluşalım ki? Bir şey içmek için mi? Bizim amacımız, Türkiye'nin Suriye topraklarından çekilmesi, Erdoğan'ın amacı ise Türkiye'nin Suriye'deki işgalinin meşrulaştırılması."

Peki bu gün değişen nedir? Suriye açısından hiçbir şey. Suriye Hükümeti, Türkiye'nin işgal ettiği topraklardan çekilmesi şartını değiştirmiş değil; dahası, değiştirmesi yani topraklarının bir kısmını Türkiye'ye kaptıracak bir anlaşmaya girmesi mümkün değil.

Türkiye açısından değişen bazı şeyler var. Bunların başında ve en önemlisi, ekonomik ve siyasi krizin şiddetlendiği, bir ayaklanmanın uğultusunun giderek daha çok duyulduğu koşullarda, faşist devlet ve dinci faşist iktidar, bir yandan içeride "normalleşme" yoluyla tüm muhalefeti kendi etrafında, Kürt halkının özgürlük savaşı ve Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerine karşı birleştirmeye çalışırken, dışarıda Suriye ile ilişkilerini "normalleştirerek" Rojava devrimine karşı Suriye devletini, kendisiyle birlikte olacak şekilde, savaşın içine çekmeye çalışıyor. Faşist devletin dün "katil" dediği Esad'a karşı bu "esnekliği", bundandır.

Hal böyle iken, bu noktada dinci faşist iktidarla uzlaşma umudunu asla yitirmeyen DEM Parti Eş Genel Başkanlarının açıklamasını anmadan geçmek olmaz. Kürt halkına savaş ve katliamdan başka hiçbir şey getirmeyecek olan dinci faşist iktidar-Suriye hükü-

meti arasındaki yakınlaşma çabaları için bakın bu Eş Genel Başkanlar ne diyor:

"İran'la görüşülüyor, Suriye ile böyle bir niyet var. Bunlar olmasın demiyoruz. Görüşme olsun ama bu görüşme Kürt'ün olmadığı, taleplerinin bastırıldığı bir görüşme olmasın. Erdoğan Esad ile görüşsün ama PYD ile de görüşsün. Geçmişte bunu yaptılar. PYD ile defalarca görüştüler. Salih Müslim, Asya Abdullah geldi, devlet erkanı tarafından karşılandı, ne güzeldi. Doğrusu da budur."

İnanılacak gibi değil ama, yalanlama gelmediğine göre, bu sözler gerçek söylenmiş sözlerdir; böyle kabul etmek durumundayız. "İran'la görüşülüyor, Suriye ile böyle bir niyet var. Bunlar olmasın.." demiyor Bakırhan. Biz diyoruz ve her devrimci demeli. Çünkü bu ilhakçı devletlerin Ortadoğu'ya ilişkin her bir görüşmesi, Kürt halkına kan, katliam ve savaştan başka bir şey getirmez. Görüşüklerinde de Kürt halkının özgürlük savaşının nasıl bastırılacağını konuşurlar. Başka bir şeyi değil.

Geçmişte faşist devletin, dinci faşist iktidarın PYD ile görüşüklerini söylüyor, ama dinci faşist iktidarın bu görüşmeyi ne için yaptığını söylemeyi unutuyor. Biz söyleyelim: Faşist devlet adına Salih Müslim ve Asya Abdullah'la yapılan o görüşme, Rojava devrimci güçlerini dinci faşist çetelerle birleştirip emperyalistlerin, Türkiye'nin Esad'ı devirme planlarına ortak etmek içindi.

Kürt halkı adına bunun neresi güzel? Bu, aynı zamanda Rojava devrimci güçlerine kurulan bir tuzaktı. Esad'ın işi bitirilseydi, sıranın Kürt halkına geleceğinden akli başında biri zerre kadar şüphe duymaz. Rojava devrimci güçleri Türkiye'nin önerilerini reddederek en doğru tutumu takındılar; böyle bir tuzağa düşmemiş oldular.

Tüm bu nedenlerden dolayı, DEM Eş Genel Başkanları, illa da bir çağrı yapmak istiyorlarsa, PYD ile görüşme çağrısını RTE'ye değil, Esad'a yapmalılar. Esad, PYD ile görüşmeli ve Rojava sorunu en demokratik biçimde çözülmelidir.

Türkiye işgal ettiği topraklardan çekilirse, Esad-Suriye Rojava halkına karşı dinci faşist iktidarla anlaşır mı? Bir ilhakçı ve burjuva iktidar olarak, Suriye hükümeti, böyle bir anlaşmaya karşı ilkesel olarak karşı olmaz. Onu böyle bir anlaşmadan alıkoyan şey, şimdilik topraklarının Türkiye tarafından işgal edilmiş olmasıdır. Esad, bu politikalarını, "Suriye'nin tüm toprakları üzerindeki egemenliği temelinde, Türkiye'yle ilişkiler için her türlü girişime açığız" sözleriyle açıkladı.

Çağrı yapılacaksa Esad'a yapılmalı ve Türkiye ile görüşmesi için değil, PYD ile görüşmesi için yapılmalı.

Madımak Katliamı Hafıza Merkezi Sergisi Açıldı

Madımak Katliamı'nın 31. yıldönümü dolayısıyla Madımak Katliamı Hafıza Merkezi, katliamda yaşamını yitirenlerin resimlerinin yer aldığı sergi açılışını yaptı.

Sivas'ta 2 Temmuz 1993'te Pir Sultan Abdal Kültür Şenlikleri sırasında Madımak Otelinde yakılarak katledilen 33 kişinin resimlerinin yer aldığı ve 28 Haziran Cuma günü açılan sergi, 2 Temmuz gününe kadar sürdü. İstanbul Beyoğlu'nda İstiklal Sanat Galerisi'nde katliamda yaşamını yitirenlerin resimlerinin yer aldığı sergideki çizimler, Önsöz Dergisi çizerlerinden Sena Şat tarafından yapıldı.

Sergide ilk olarak Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu adına konuşma yapıldı ve katliamdan sağ olarak kurtulan Ali Çağan söz aldı, 2 Temmuz'da yaşananları hatırlattı. Katliamda yaşamını yitiren Handan Metin'in ablası Şehriban Metin söz aldı ve "Şimdi 30 yıl geçti dendiğinde benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Handan benim için 20 yaşında, asla 93'ten sonraki yılları, yaşları hesaplayamam" dedi. Proje Genel Koordinatörü Eylem Şen de de söz alarak "Bundan 31 yıl önce Sivas'ta Alevilere yönelik bir pogrom yaşandı, bunların hesabı hala sorulmadı" dedi.

Yapılan konuşmaların ardından yitirenlerin fotoğraflarının yer aldığı sergi gezildi ve etkinlik "Unutulmayan Madımak Sanal Müze" belgeselinin izlenmesi ardından sona erdi.

"Çok Kötü Bir Şey Oldu"

Madımak Katliamı'nı anmak amacıyla Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu'nun yapımcılı-

ğında, çok sayıda Alevi örgüt ve kuruluşunun desteğiyle yürütülen Madımak Katliamı Hafıza Merkezi projesi kapsamında çekilen "Çok Kötü Bir Şey Oldu" belgeselinin gösterimi 29 Haziran Cumartesi günü Cemal Reşit Rey (CRR) Konser Salonu'nda yapıldı.

Özgürlük ve demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirenler için yapılan saygı duruşunun ardından ilk olarak Madımak Otelinde diri diri yakılan 33 kişinin hayatını anlatan sanal müze tanıtım filmi izlendi.

Madımak Katliamı Hafıza Merkezi Genel Koordinatörü Eylem Şen, Pir Sultan Derneği Genel başkanı Cuma Erçe de konuşmalar yaptı, baskılara rağmen örgütlü bir mücadele yürüttükleri söylendi.

Konuşmaların ardından Madımak Katliamı'nı anlatan ve yönetmenliğini gazeteci Ümit Kıvanç'ın yaptığı "Çok Kötü Bir Şey Oldu" belgeselinin gösterimi yapıldı.

Bu projede, çizer/illüstratör olarak yer alan Sena Şat da katliamın 31'inci yıldönümünde katliamı ve projenin önemini değerlendirdi, "Öncelikle bugün aydınların kendilerini sorgulaması gerektiğini gördüm. Çünkü 2 Temmuz'da o otelin içerisinde olan herkes Türkiye ve dünya genelinde de fark yaratabilecek aydınlar ve yazarlardı. Birçoğu kitap yazan, tartışmalara katılanlar olarak en ileri olanı temsil ediyordu. O açıdan onlara yönelik bir katliam gerçekleştirilmesi hiç tesadüf değil" dedi, bu vesileyle hayatını kaybedenlerin birer rakam olmaktan çıkıp yaşayan insanlara dönüşeceklerini söyledi.

Çözüm Kendi Ellerimizde

Sorunlarımız çok. Dağ gibi. Dört bir taraftan kuşatıldık!

Kuşaklar boyu taşıdığımız yoksulluk zinciri, çıplak bir açlık haline gelip çöktü üzerimize. Çocuklarımız gün gün eriyor gözlerimizin önünde. Kendileri debdebe, şatafat içinde yaşarken, "sabır ve şükür"den başka bir laf çıkmıyor iktidardaki yağmacı güruhun ağzından.

"Hiç değilse bir işim var" diyemiyor hiçbir işçi. Zam sağanağı altında nefes alamaz halde. Ücretler hızla eriyor. Ekonomi yönetimi "kemer sıkamak lazım, ücretlere zam yok" diye buyuruyor. Dinci faşizmin başı karşımıza geçmiş, yine "sabır" telkin ediyor.

Emekliler kelimenin gerçek anlamında ölüme mahkum edildi çoktan.

İşsizlik, işten atılma gerçek bir cehennem şimdi. İşte özel okul öğretmenleri! Açlık maaşına mahkum edildikleri yetmiyor, bir anda kapı dışarı ediliyor.

Her yerde tek gerçek, açlık ve sefalet! Bu şartlarda neyin sabrı! Nasıl, ne için?

Boş vaatlere karnımız tok, sahte umutlara yer yok! Artık bıçak kemikte!

"Gençlik gelecektir" dedik. Geleceğimizi çaldılar en gerici müfredatlarla. Her sene daha gerici, daha karanlık içerikler dayattılar okullarda. Geleceği olmayan dinci faşizm, tüm toplumu karanlığa mahkum etmek istiyor. Düşünmeyen, sorgulamayan köleler yetiştirmek için ortaçağ karanlığına hapsetmek istiyorlar gençlerimizi.

Gençliği uçuruma sürüklenen bir toplum ayakta kalamaz!

Bakmayın "yumuşama" sözlerine, "yeni anayasa" lakırdılarına.

Yasa dediğiniz, anayasa dediğimiz, boş kağıda yazılı sözlerden ibaret. İşçi ve emekçileri sahte umutlarla aldatmaya dönük boş laftan başka bir şey değil hiçbirisi. Gerçekte önemli olan yasalarda ne yazdığı değil, kimin nasıl uyguladığıdır. Güçler dengesine göre değişir o da. İnanmayan bir "anayasal hak" olan "gösteri ve yürüyüş hakkı"ni kendi dilediğince kullanmaya kalksın!

Bu düzenin efendilerinin dilinde demokrasi, kendileri için saltanat, emekçiler için zulüm ve kölelik demektir.

Dinci faşizm bir yandan sahte umutlar yaratmaya çalışırken diğer yandan korkunç baskı cenderesini her geçen gün daha fazla sıkıştırıyor. Kayyum saldırıları, Kürt halkının, işçi ve emekçilerin zorlu direnişlerine rağmen sürüyor.

Yüzümüzü ne tarafa dönsek, dert ve tasa. Bu düzende işçi ve

emekçiler için rahat huzur yok.

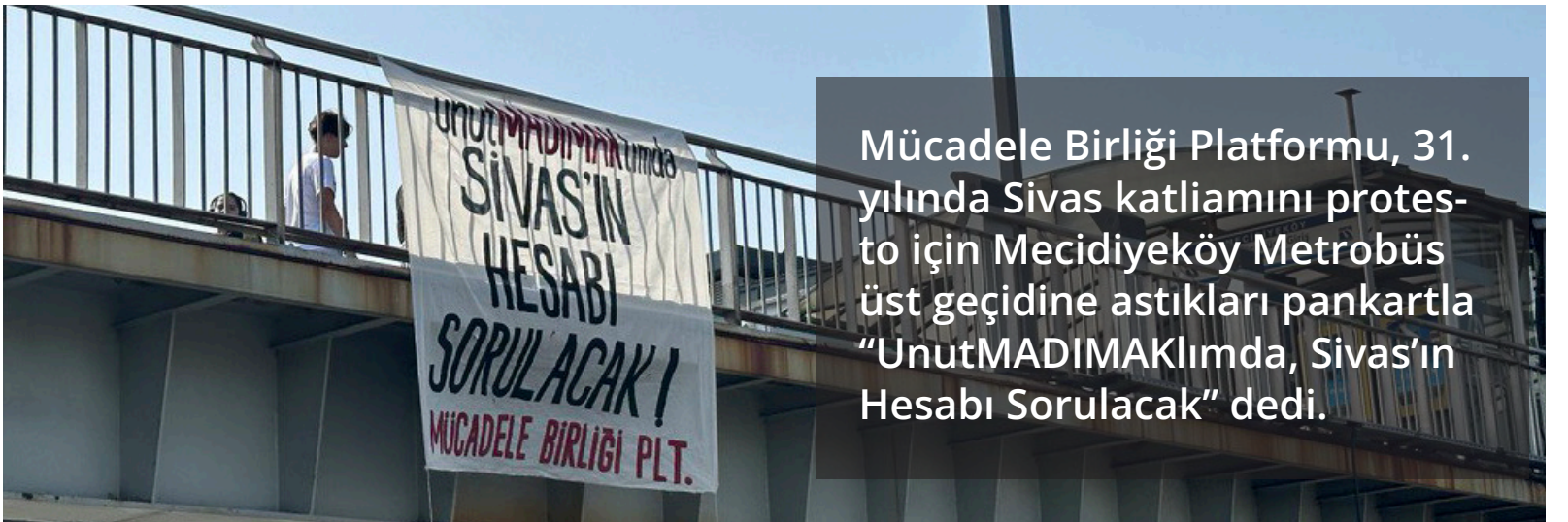
Her yerde birikmiş devasa sorunlar var. Sorunların kaynağı olan bu sömürü düzeni, bu sorunları hiçbir şekilde çözemeyiz. Daha fazla baskıyla, daha fazla terörle ömrünü uzatmaya çalışmaktan başka hiçbir şey gelmez elinden.

Bu sömürü düzeni bizim yokluğumuz, yoksunluğumuz, acılarımız üzerine kurulu. Varlığı, bizim korkunç sefaletimize dayanıyor. Niyetleri ne olursa olsun, "kısmi çözümler" için bize akıl verenler, gerçekte acılarımızı derinleştirmekten başka bir şey yapmıyor. Bu düzenin yırtığını, söküğünü yamamaya çalışanlara aldanmayın. Bu düzen yıkılmaksızın kurtuluş yüzü göremeyiz!

Çözüm kendi ellerimizde. Bizi ancak bir devrim kurtarır.

Şimdi Devrim Zamanı!

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

Mücadele Birliği Platformu, 31. yılında Sivas katliamını protesto için Mecidiyeköy Metrobüs üst geçidine astıkları pankartla "UnutMADIMAKlımda, Sivas'ın Hesabı Sorulacak" dedi.

"Kayyuma Geçit Vermeyeceğiz" Mitingi

İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri, "Emeğimiz ve özgürlüğümüz için kayyuma izin vermeyeceğiz" şiarı ile 29 Haziran günü Kartal'da bir miting düzenlendi.

Miting öncesi Marmaray Başak Durağı'nda toplanan kitle, kortejler halinde yürüyerek alana geçti. Mücadele Birliği Platformu'nun da aralarında bulunduğu çok sayıda devrimci örgüt, siyasi parti, dernek, sendika ve demokratik kitle örgütü mitingde yerini aldı. Kartal Meydanı'na geldiği zaman İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri adına ortak basın açıklamasını Gülnur İnce okudu.

"Emeğimiz Ve Özgürlüğümüz İçin Kayyuma Geçit Vermeyeceğiz"

İktidarın ayakta kalabilmek varlığını sürdürürebilmek için toplumun geniş kesimlerine dönük saldırılarını sürdürdüğünü söyleyen İnce, "Kayyumlarla devreye sokulan saldırı, eşitlik ve özgürlük isteyen herkese, her kesime dönüktür. 12 Eylül darbe anayasasını bile rafa kaldıran iktidar bloğu, 'Yeni Anayasa', 'yumuşama' adı altında toplumsal tepkiyi kontrol altına almaya çalışırken, üçüncü kayyum dönemiyle Kürt halkının seçme ve seçilme hakkını tümenden ortadan kaldıran bir 'Kürt normali' yaratmak istiyor. Milliyetçiliği körükleyerek toplumu kutuplaştırmaya çalışıyor. DEM Parti'nin kazandığı belediyeleri darbe yöntemleriyle ele geçirmeye çalışıyorlar" dedi.

Sermaye sınıfı ve onun hizmetinde olan iktidarın yoksullukla, geleceksizlik ile karşı karşıya kalan işçilerin, emekçilerin, gençlerin ve halkların kabaran öfkesinden korktuğunu söyleyen İnce, "Bunun için baskı ve

zorbalığı arttırıyorlar. 1 Mayıs alanı olan Taksim'i yasaklıyorlar, keyfi yasaqlara karşı duranları tutukluyorlar. 1 Mayıs da Taksim de yasaklanamaz. 1 Mayıs'a, Taksim'e, tutsaklara özgürlük için mücadeleye devam edeceğiz. Gezi ve Kobanê kumpas davalarıyla halkların haklı ve meşru talepleri için verdiği mücadeleyi şiddet kullanarak, yargıyı araçsallaştırarak engellemeye çalışıyorlar. Baskıcı ve gerici iktidara, destekledikleri IŞİD gibi çetelerin saldırılarına geçit vermeyeceğiz. Gezi ve Kobane kumpas davalarında tutsak edilen dostlarımızı, yoldaşlarımızı alacağız, AKP-MHP'yle birlikte tüm çeteleri bu kara para, mafya, talan iktidarını tarihin çöplüğüne göndereceğiz" dedi.

Ardından mitingde Adalılar müzik grubu sahne aldı. Sonrasında da mitingde katılan kurumların temsilcileri sahneye davet edilerek halk selamlandı.

"Kayyumların Nedeni Halkımızın Örgütlülüğünden Duydukları Korkudur"

Hakkari Belediyesi Eş Başkanı Viyan Tekçe de söz aldı ve geçmişte de bir çok belediyeye kayyum atandığını hatırlatarak, "Belediyemizin hedef olmasının nedeni halkımızın örgütlülüğünden duydukları korkudur" dedi.

AKP'nin seçim hilelerini hatırlatan Tekçe "Hakkari halkı iradesini tehditlere, şantajlara, paraya geçecek bir halk değildir, olmayacaktır da!" dedi. Kayyum meselesinin Türkiye'nin sorunu olduğunu vurgulayan Tekçe demokratik hak ve özgürlüklere yönelik saldırıları hatırlattı ve "Yaşananlar ortak sorunumuzdur" dedi.

"Hakkari'de kayyum atanmasına sessiz kalınırsa İBB de Kartal Belediyesi de güvende değildir" diyen Tekçe, birlikte mücadelenin çok önemli olduğunu belirterek "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz!" dedi.

Mitingde tutuklanan Hakkâri Belediye Eş Başkanı Mehmet Sıddık Akış'ın mektubu da okundu. Geçmişte açılmış bir davanın hızla sonuçlandırılarak tutuklandığını belirten Akış, sağlığının ve moralinin yerinde olduğunu, kayyum atamasına karşı her yerde mücadele verilmesinin kendisine güç ve moral verdiğini belirtti.

Programın devamında MKM Müzik Topluluğu sahne aldı. Ve miting Onur Akın'ın ezgileriyle ve sloganlarla sona erdi.

Mücadele Birliği okurları da miting alanında "Çözüm Kendi Ellerimizde" başlıklı bildirimlerini dağıttı.

Katliamın 31. Yılında Binler Madımak Oteli Önüne Yürüdü

Sivas Katliamı'nın 31. yılında Sivas'ta her yıl olduğu gibi yapılan anma eylemi, sabah saat 10.00'da başladı.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Sivas Şubesi ile Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı önünden başlayan yürüyüş Madımak Oteli önüne kadar sürdü. En önde Sivas'ta katledilen ölümsüzlerin fotoğraflarının taşındığı yürüyüşte PSAKD "Yolumuz Uludur, Işığımı Sönmez Sonsuzluğa Yürüyen Pir Sultanlar Ölmez", ABF ise "Madımak Oteli Utanç Müzesi Olacak" talebinin yer aldığı pankartı açtı.

Eylemde sık sık "Sivas'ın Işığı Sönmeyecek", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "Faşizm Karşı Omuz Omuza" sloganları atıldı. Taşıdıkları fotoğraflar ve karanfillerle Madımak Otelinin önüne gelen aileler, otelin "Utanç Müzesi" olması talebini yineledi.

Madımak Oteli'nin bulunduğu Sivas İl Özel İdaresi'ne ait Bilim ve Kültür Merkezi önüne katliamda yaşamını kaybeden 33 canın aileleri

tarafından kırmızı karanfiller bırakıldı. Sivas'ta ve devrim mücadelesinde ölümsüzleşenler adına saygı duruşu ile başlayan anmada "İdam sehpa-sına tekme atan Denizler, Hüseyinler, Erenler, Nurhak'ta dövüşerek ölen Mahirler, Ulaşlar ve Diyarbakır zindanında ser verip sır vermeyen İbrahim Kaypakkayaların selamı ile geldik." denilerek, Madımak'ta ölenlerin yaşamları kısaca anlatıldı ve PSAKD Genel Başkanı Cuma Erçe konuşma yaptı.

Sivas Katliamı'nı gerçekleştiren faşist zihniyetin bugün de Kayseri'de Suriyelilere saldıranlarla aynı zihniyet olduğuna vurgu yapılırken, bu gerici ve şeriat zihniyeti ile bütün sol sosyalist yapılar ve demokratik kitle örgütlerinin hep beraber mücadele etmesi gerektiği vurgulandı. Müfredatın gerici yönlerine ve ÇEDES projesine hep beraber karşı durulması gerektiği ve Cem evlerin ibadethane sayılması istendi.

31. Yılında Samandığ'da Sivas Katliamı Anıldı

2 Temmuz Madımak Katliamının yıldönümünde Samandığ'daki devrimci-demokrat kurumlar basın açıklaması gerçekleştirdi.

1 Temmuz günü saat 18.00'de Abdullah Cömert Parkı'nda bir araya gelen kurumlar "Katliamcı Zihniyetten Hesap Sor!" diyerek, Samandığ halkını katliamı gerçekleştirenlerden hesap sormaya, mücadeleye davet etti.

Eylem, "Sivas'ı Unutma Unuturma", "Sivas'ın Hesabı Sorulacak" sloganlarıyla sona erdi.

Aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da bulunduğu devrimci kurumların, demokratik kitle örgütlerinin ve cemevlerinin bir araya gelerek kurduğu Sarıgazi 2 Temmuz İniyatifi Sarıgazi'de gerçekleşen 2 Temmuz eylemi öncesi Demokrasi Caddesinde sergi gerçekleştirdi.

"Sivas'ı Unutmadık Hesabını Soracağız!"

Sivas Katliamı'nda 31. yılında yaşamını yitirenler Sarıgazi'de yapılan kitlesel yürüyüş ve basın açıklamasıyla anıldı.

Yürüyüş öncesinde Demokrasi Caddesi girişinde Pir Sultan Abdal figürü bulunan bir panonun çevresine katliamda yaşamını yitirenlerin fotoğraflarından oluşan sergi açıldı. Sergiyi gezenler, panoya Sivas Katliamı'na ilişkin duygu ve düşüncelerini yazdı.

Anma saati yaklaşırken "2 Temmuz'u Unutmadık" tişörtleri ile gruplar halinde sloganlar ve konuşmalarla dolaşarak Sarıgazi halkı yürüyüşe çağrıldı.

Vatan Ortaokulu önünde "2 Temmuz Sivas Katliamını Unutmadık, Hesabını Soracağız" pankartı açılan eyleme çok sayıda Cemevi, Alevi örgütleri ve aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da bulunduğu devrimci örgütler, sendikalar demokratik kitle örgütleri katıldı.

Yürüyüşte sık sık katliamda yaşamını yitirenlerin isimleri haykırıldı, "Burada", "Yaşıyor" denildi. "Sivas'ı Unutma Unutturma", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Sivas'ın Işığı Sönmeyecek", "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganları atıldı.

Hakkari Belediyesine kayyum atanmasını protesto için "Kayyum Defol Belediyeler Bizimdir" sloganı ve devrimci tutsaklar için "Zindanlar Yıksın Tutsaklara Özgürlük" sloganları atıldı. Yürüyüşte Filistin halkının mücadelesi de selamlanarak "Katil İsrail Filistin'den Defol", "Filistin Halkı Yalnız Değildir" denildi.

Sarıgazi 2 Temmuz İniyatifi adına basın açıklamasını Nurgül İnce

okudu. "Katliamın üzerinden 31 yıl geçti. Ancak ne acılarımızı dindirecek ne de yüreğimize su serpecek bir gelişme yaşandı. Katliamın sorumlularıyla ilgili açılan davaların hiçbirisi sonuçlandırılmadığı gibi katliam failleri yurt dışına kaçırıldı ve normal yaşamlarına devam etmeleri sağlandı. Zaman aşımına uğratılan davayla tutuklu olan sanıklar da Cumhurbaşkanı tarafından affedildi, cezasızlıkla ödüllendirildi. Böylece sermaye düzeni, 2 Temmuz 1993'te gerici çetelerini devreye sokarak katliamı gerçekleştirdi. Biz bu katilleri sadece Sivas'tan değil, Çorum'dan, Maraş'tan, Dersim'den, Amed'den, Ankara'dan tanıyoruz." diyen İnce, işçi ve emekçilerin gündemindeki sorunlara değindi.

Açıklama, "Onların bıraktığı bu mücadeleye sahip çıkacağız, ne onları unutacak ne de katillerin aklanmasına izin vereceğiz. Sivas'ın Işığı Sönmeyecek! Unutmadık, Unutturmayacağız!" denilerek sonlandı.

Grup İsyan Ateşi ve Vardiya'nın söylediği ezgilerin ardından sergi panosu önüne Sivas'ta yaşamını yitirenler için karanfiller bırakılarak Sarıgazi Cemevi'de yapılacak anma etkinliğine geçildi.

İzmir'de de Alevi Bektaşî Federasyonu ve Bileşenleri Sivas Katliamı anması gerçekleştirmek için saat 19.00'da Alsancak Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde toplanarak Gündoğdu Meydanı'na yürüdü. Burada denize karanfil bırakılması ile anma sona erdi.

İrkçi Saldırıları Karşısında İşçi Sınıfının Tutumu Ne Olmalıdır?

Hatırlayalım, 2013 yılında Suriye halkının yoksul ve emekçi kesimi, başta Amerikan emperyalizmi ve onun işbirlikçileri eliyle başlatılan iç savaşta ailesi ve çocuklarıyla birlikte topraklarından ayrılmak zorunda kaldı. 10 yılı aşkın süredir ulusal ve uluslararası sermaye için, Suriyeli sığınmacıları tüm ailesiyle birlikte bir asgari ücrete çalıştırıp karlarına kar kattığı bir dönem başladı. Ucuz iş gücü servetlere servet kattı. Bu dönem, diğer yönüyle de Türkiyeli işçi ve emekçiler için haksız rekabet yoluyla düşük ücretlerin, güvencesizliğin, kuralsızlığın yükselerek hayata geçirildiği bir dönem oldu.

Emperyalistler ve dinci faşistler kendi yarattıkları savaşta yıllardır yurtlarından uzak, yokluk ve yoksulluk içinde perişan ettikleri Arap halkını şimdi de hedef tahtasına koymaktan çekinmiyorlar.

İki gündür Kayseri’de başlayan, sığınmacılara yönelik faşist saldırılar, uzun bir zamandır dinci faşist devlet tarafından planlı bir şekilde hazırlanıyordu. Devletin resmi ve sivil faşistleri eliyle son dönemde hızlandırılan bu çabalar özellikle sosyal medya hesapları, gazeteler, televizyonlar ve diğer haber kanallarının üzerinden adım adım hazırlandı ve pompalandı.

Bu saldırıların organizasyonu bir taşla üç kuş vurma hedefi taşıyor. Daha önce de tarihte tanık olduğumuz bu hedeflerden biri, faşizmin son zamanlarda hayal kırıklığı ve dağınıklık içinde bulunan sivil faşist tabanını bir amaç etrafında toplamak. İkincisi emekçilerin ve yoksul halkın önemli bir kısmının dikkatini düşük ücretler, güvencesizlik, yüksek enflasyon ve zam sağanağından uzaklaştırmak. Üçüncüsü ve daha köklü bir hedef ise işçi sınıfının kendi içindeki çok ulusluluğun çelişkilerini derinleştirip, sınıfsal birliği parçalamak.

Uzun süredir dile getirdiğimiz gibi, sınıf içinde her kesimde örgütlenme çabaları gözle görülür bir biçimde arttı. Orta vadeli plan ve ardından başta bakan Şimşek’in ve diğer bürokratların emekçileri aşağılarcasına asgari ücretin ve emekli maaşının yeterli olduğunu ifade etmeleri, sınıfta gerçek anlamda öfke yarattı. Temmuz ayında zam yapılmayacağına yönelik açıklamaların

İnan Çelik

işçi ve emekçi sınıflar içinde yarattığı tepkilerin bir kartopu misali farklı ve karşıt kesimleri birleştirdiği son derece açık.

1 Mayıs’ta moral üstünlüğünü kazanan ve ardından mücadeleci sendikalarının sürdürdüğü ortak mücadele çağrısıyla tüm diğer kesimlerin de dile getirmek zorunda kaldığı “Temmuz’da Zam Şart” kampanyasına yönelen emekçilerin dikkatini dağıtmak son derece önemliydi.

6-7 Eylül 1955’te İstanbul’da Rumlara karşı gerçekleştirilen provokasyon tarihinden kopya çekilen bir organizasyon sahnelenmeye çalışılıyor. Son günlerde çeşitli sosyal medya hesaplarında, haber kanallarında, gazetelerde sığınmacılara karşı adım adım tırmandırılan düşmanlık bileniyor. Her zamanki gibi ideolojik bir merkez tarafından organize edilen bu tür saldırıların hepsinden biliyoruz ki ulusal kimliklerin birbirleriyle kavgasından sermaye kazanır, işçi sınıfı kaybeder.

Sınıfının uluslararası birliğine karşı gerçek bir uluslar hapishanesi olan Türkiye’de her dönem farklı ulusal kimlikler hedef tahtasına oturtuldu. Ermeniler, Yahudiler, Süryaniler, Rumlar ve Kürt halkı onlarca yıl düşmanlaştırıldı. Bugün plan o ki, Suriyeli sığınmacılar karşımıza çıkarılmaya çalışılıyor. Sermaye, kendisine yönelen öfkenin önünü kesmek

için işçi sınıfına yeni yeni düşmanlar yaratıyor.

İşçi sınıfı bu oyunu bozmalıdır. Uluslararası sermaye ve yerli işbirlikçileri işçi sınıfı başta olmak üzere tüm yoksul kesimleri umutsuzluğa mahkum etmeye çalışıyorlar. Başta sendikalar olmak üzere sınıfın taban örgütleri kısıp ve tahakküm altına alınmaya çalışılıyor. Türkiye işçi sınıfı bu planları bozacak ve emeğin kurtuluşuna doğru yürüyecek birikim ve deneyime sahiptir. Son dönemde sendikal alanda yoğunlaşan örgütlenme çabalarının sınıfın bulunduğu tüm alanlara yayılması, işçi sınıfının günlük talepleri ile birlikte siyasal taleplerini de savunur duruma gelmesi sınıfın kimliğini güçlendiriyor. Sermayenin korkusu ve planlarının temeli de buradadır. Türkiye’nin pek çok bölgesinde kendi başına hareket eden, bir çıkış yolu arayan irili ufaklı örgütler, komiteler kuran tüm işçilere ulaşmak ve ortak hareketi sağlamak gerekiyor. Aksi durumda bugün bir kesimi etkilediği gibi örgütsüz işçi sınıfı faşizmin sermayeye hizmetlerine oyuncak olur.

Bugün sınıfın günlük sorunlarını sonuna kadar savunurken; antiemperyalist, enternasyonal işçi hareketini yaratmak doğrultusundaki tüm çabalar desteklenmeli, içinde olunmalı ve sorumluluk alınmalıdır.

Öğretmenlere Saldırı Protesto Edildi

28 Haziran günü okuldaki eğitim emekçilerine pusu kurup darp eden Kastamonu'daki Tema Koleji patronu Malik Erdoğan ve oğulları Erdem ile Onur Erdoğan'ın saldırısı, Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası tarafından 1 Temmuz günü okul önünde protesto edildi.

Tema Koleji Kastamonu Kampüsünün kapatılma kararının ardından, öğretmenlerin mali hakları ile ilgili görüşme yapacaklarını söyleyen patronlar, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Doğa Köyü Öğretmenevi'nde öğretmenlere randevu verdi. Tema Koleji patronu Malik Erdoğan ve oğulları Erdem ile Onur Erdoğan, görüşmeye gelen öğretmenlere saldırarak darp etti.

1 Temmuz günü Öğretmen Sendikası, Kolej önünde yaptıkları basın açıklaması ile saldırıyı protesto etti.

"MEB Öğretmenleri Korusun. Bize Patron Şiddeti Değil Yasa Lazım" pankartı açılan eylemde, kurucu Malik Erdoğan ve oğullarının olay yerinden kaçmaya çalıştığı da belirtildi. Açıklamada, "O sırada jandarma geldiği için kendilerini mağdur göstermeye çalışıp darp raporu almaya gittiler ve ifadelerinde de biz öğretmenlerin organize olarak onları darp etmeye gittiğini beyan ettiler. Fakat kamera görüntülerine tüm çıplaklığı ile yansıdığı üzere bu, apaçık bir çarpıtma ve manipülasyon girişimiydi. Çocukların dahi inanmayacağı bu ucuz bahaneye sarılmalarının nedeni de, aslında yukarıda anlattığımız üzere görüşme saatlerinde gerçekleşen çatışmadır." denildi.

Söz konusu olayın, özel sektör-

de çalışan öğretmenlerin ekonomik, sosyal ve demokratik haklardan yoksun bırakılmasının kanıtı olduğu vurgulandı.

"Patronların böylesine vahşice saldırılarla öğretmenlere şiddet uygulaması, onları darp etmesi; patronlara eğitim alanında tanınan sınırsız özgürlükten ileri gelmektedir. Bu sınırsız özgürlük, patronlar için aynı zamanda sınırsız bir özgüven demektir ve patronların her türlü hak gasbını yapabilmesi için de sınırsız bir cesaretle hareket ettiklerini göstermektedir. Bu sınırsız özgürlük, sakat bir bürokratik zemine yaslanmaktadır: Denetimsizlik."

Eğitim emekçileri MEB acilen yerine getirmesi için yaşamsal taleplerini şöyle sıraladı:

Biz öğretmenler, bu raddeye varacak derecede korkunç ve trajik bir olay sonrasında sahipsiz bırakılmayız. Tam bir şehir eşkiyalığı şeklinde gelişen bu olayda öğretmenler, okul sahibi aile tarafından acımasızca darp edilmiştir. Öğretmenlerin tek isteği, emeklerinin karşılığı olanı, haklarını almak iken bu şiddet ile karşılaşmaları, ülkemiz için gerçek bir faciadır.

Milli Eğitim Bakanlığı, Tema Koleji sahiplerinden, başta Malik Erdoğan olmak üzere oğulları Onur Erdoğan ve Erdem Erdem Erdoğan'ın elinden eğitim kurumu açma, yönetme, işletme haklarını mutlak suretle almalıdır.

Açılacak davada MEB, öğretmenlerin tarafından davaya müdahil olmalı ve bu Kurum sahipleri hakkında derhal soruşturma başlatmalıdır.

Bu olayı yaşayan ve bu olay sonrası maddi, manevi ve fiziksel olarak mağdur olan öğretmenleri, Milli Eğitim Bakanlığı, kendisine bağlı birer personel olarak görüyorsa, asla zaman yitirmeden bu konu üzerine somut çalışma yapmalıdır. Yapılacak bu çalışma, MEB yetkililerinin kattıkları tüm alanlarda belirttikleri 'öğretmenlerin hukukundan sorumlu olma' sorumluluğunu almalarında, kamuoyu nezdinde çok açık bir gösterge olacaktır.

Öğretmenlik mesleğinin geleceği ve onuru ile eğitimin nitelikli yarınları için hukukumuzun Millî Eğitim Bakanlığı tarafından korunması yaşamsal ve temel önceliktir.

Bolivya: Kuzeyden Esen Rüzgarlarla Bir Darbe Girişimi

Çeviri Kolektifi

Bolivya La Paz'daki başarısız darbe girişiminin ardından, binlerce kişi Murillo Meydanı'nı doldurdu.

Luis Arce'nin meşru Bolivya hükümeti, Bolivya Silahlı Kuvvetler Genelkurmay Başkanı General Juan José Zúñiga liderliğindeki bir askeri darbe ile devrilmenin eşiğine gelmişti. Başkanın kararlı duruşu, emek örgütlerinin ve halkın desteği, saldırıyı durdurmayı başardı.

Telesur TV tarafından sağlanan canlı yayın son derece önemliydi. Canlı görüntülerin yanı sıra, muhabirleri ve stüdyo spikerleri dünya liderleri ve örgütlerinden darbeye karşı açıklamalara dair veri ve açıklamalar sundu.

26 Haziran Çarşamba günü, Başkan Arce ekibiyle Hükümet Sarayında toplantı halindeyken, Plaza Murillo yüzlerce asker tarafından işgal edildi ve orada bulunan halka karşı göz yaşartıcı gaz kullanıldı. Yürütme Organını ele geçirmek için Palacio Quemado'ya girildi.

General Zúñiga'nın emriyle içeri giren yirmiyi aşkın silahlı asker, Başkan Arce ve hükümet üyeleri tarafından aktif bir mücadeleyle karşılaştı. Sosyal medyada dolaşan bir video, Başkan'ın sürekli olarak liderliği ele aldığı ve isyancılara geri çekilmelerini emrettiği tartışma anlarını detaylıca gösteriyor.

Olayla ilgili basına konuşan Zúñiga, fiili eski başkan Jeanine Añez, Luis Fernando Camacho ve Evo Morales'e karşı 2019 darbesine karışanlar dahil olmak üzere tüm "siyasi tutukluların" serbest bırakılması emrini verdi.

Zúñiga iki gün önce televizyonda yayınlanan bir röportajında eski Devlet Başkanı Evo Morales'in (2006-2019) bir daha devlet başkanlığına aday olamayacağını ve böyle bir girişimde bulunması halinde ordunun kendisini tutuklayacağını söylemişti. Bu açıklamalar, kendisini görevinden almaya karar vermiş olan Arce tarafından kabul edilmedi.

Generalin gözdağı ve taleplerini reddeden Başkan, tüm askeri yönetim kademesini değiştirdi ve darbecilerin Plaza Murillo'yu boşaltmasını sağladı. İsyankar general, diğer liderlerle birlikte gece tutuklandı ve mahkemeye çıkarıldı.

General Zúñiga, siyasi ve sosyal liderleri hedef alan bir operasyon olan "Plan Negro"ya karıştığı iddiası

da dahil olmak üzere çeşitli eylemlere karıştığı için şüpheli bir geçmişe sahip. Ayrıca Zúñiga kamu fonlarını zimmetine geçirme suçlamasıyla da karşı karşıya.

Bu yeni bir "Yumuşak Darbe" taktiği gibi görünüyor yani ABD ile doğrudan bağlantıları olan sağcı unsurlar en az kayıpla iktidarı ele geçirecek, başkanı görevde bırakacak ve onu emirlerine uymaya zorlayacak. Ancak Arce'nin kararlı tutumu bunu engelledi.

Son aylarda eski Devlet Başkanı Evo Morales ile Luis Arce arasındaki gergin ilişki de ilerici güçler arasındaki ayrılığı körükledi ve sağın iktidarı ele geçirme konusunda kendini haklı ve güçlü hissetmesi için fırsat sağladı.

Yakın zamanda ABD Büyükelçiliği Maslahatgüzarı Debra Hevia'nın Bolivya Dışişleri Bakanlığı tarafından ülkenin iç siyasetine müdahale ettiği iddiasıyla çağırılması dikkat çekicidir. Tutuklu Yakınları, Kayıplar ve Ulusal Kurtuluş Şehitleri Derneği (ASO-FAMD) Başkanı, ABD Büyükelçiliği'nin Bolivya'da "insan haklarını savunduğunu iddia eden çeşitli sivil toplum örgütleri aracılığıyla faaliyet gösterdiğini" söyleyerek durumu kınadı.

Ayrıca, ABD Güney Komutanlığı Komutanı General Laura Richardson'ın Güney Amerika ülkelerine yaptığı sık ziyaretler ve bölgeyi ABD'nin etkisi altında tutmaya yönelik ilgisi de dikkate alınmalı.

Richardson, Kongre'de yaptığı bir konuşmada Latin Amerika'nın Washington için önemli olduğunu, çünkü bölgenin "değerli kaynakla-

ra ve nadir toprak elementlerine, mevcut teknoloji için gerekli olan lityumun %60'ının üçgende (Arjantin, Bolivya, Şili) bulunduğunu; Guyana'da yakın zamanda keşfedilenlere ek olarak en büyük petrol rezervlerinin bu bölgede yer aldığını; Venezuela'nın petrol, altın ve bakır gibi kaynaklara sahip olduğunu; dünyanın akciğerleri olan Amazon'u; ayrıca dünyadaki tatlı suyun %31'inin bu bölgede olduğunu" belirtti. Ve "Yapacak çok şeyimiz olduğunu ve bu bölgenin önemli olmasından dolayı, ulusal güvenliğimiz açısından çabalarımızı yoğunlaştırmamız gerektiğini söylemek istiyorum" dedi.

Ocak 2023'te Atlantic Council (Atlantik Konseyi) adlı düşünce kuruluşuyla yaptığı bir görüşmede general, Avrasya ülkesi olan Rusya'nın Küba, Venezuela ve Nikaragua ile olan ilişkileri nedeniyle Rusya'yı Çin'in ardından bölgedeki "iki numaralı düşmanı" olarak nitelendirdi.

Son olarak, Arce'nin Moskova'ya yaptığı son ziyaret ve BRICS bloğuna katılma niyeti, ABD'li muhafazakar politikacılar tarafından iyi karşılanmadı.

Dolayısıyla Bolivya kendisini "fırtınanın en önünde" buldu. Ve ülkedeki sağcı muhalefetin de yardımıyla kuzeyden gelen sürekli tehditleri, ancak liderleri, halk örgütlenmeleri ve halkı arasındaki etkili birliktelikle önleyebilir.

İlk olarak Resumen Latinoamericano'da yayınlanan makale, www.struggle-la-lucha.org web sitesinden alınarak çevrilmiştir.